SAM KE TING lwn. PP

MAHKAMAH RAYUAN, PUTRAJAYA
HADHARIAH SYED ISMAIL HMR
HASHIM HAMZAH HMR
AZMAN ABDULLAH HMR
[RAYUAN JENAYAH NO: J-09-187-05-2022]
17 MEI 2023
[2023] CLJ (JT11)

Abstrak – *Pertuduhan atas satu kesalahan perlu jelas agar kesemua pihak boleh memberi tumpuan pada kesalahan dalam pertuduhan; pendakwaan boleh membuktikan kesalahan yang dituduh dan tertuduh boleh menjawab kesalahan tersebut. Penduaan dalam pertuduhan adalah bertentangan dengan undang-undang dan menimbulkan kekeliruan, bukan sahaja pada pendakwaan dan tertuduh, malahan mahkamah juga tidak boleh memutuskan sama ada kes prima facie diputuskan atas kesalahan yang mana satu. Oleh itu, apabila wujud penduaan dalam pertuduhan, itu adalah cacat dan tidak boleh diperbetulkan bawah s. 422 Kanun Tatacara Jenayah.*

PROSEDUR JENAYAH: *Rayuan – Rayuan terhadap sabitan dan hukuman – Pertuduhan bawah s. 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 – Alasan-alasan rayuan – Kecacatan dalam pertuduhan akibat penduaan – Sama ada dua kesalahan dalam satu pertuduhan – Sama ada menimbulkan kekeliruan – Sama ada pendakwaan keliru tentang kesalahan mana yang hendak dibuktikan – Sama ada tertuduh keliru tentang kesalahan mana yang perlu dijawab – Sama ada kekeliruan pada setiap peringkat prosiding – Sama ada memprejudiskan tertuduh – Sama ada kecacatan dalam pertuduhan boleh diperbetulkan – Sama ada kes prima facie dibuktikan – Kanun Tatacara Jenayah, ss. 163 & 422*

PROSEDUR JENAYAH: *Pertuduhan – Penduaan – Dua kesalahan dalam satu pertuduhan – Sama ada menimbulkan kekeliruan – Sama ada pendakwaan keliru tentang kesalahan mana yang hendak dibuktikan – Sama ada tertuduh keliru tentang kesalahan mana yang perlu dijawab – Sama ada kekeliruan pada setiap peringkat prosiding – Sama ada memprejudiskan tertuduh – Sama ada pertuduhan cacat dan tidak sah – Sama ada kecacatan dalam pertuduhan boleh diperbetulkan – Sama ada sabitan terbatal dan tidak sah – Kanun Tatacara Jenayah, ss. 163 & 422*

Perayu dihadapkan dengan satu pertuduhan bawah s. 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 ('APJ') di Mahkamah Majistret kerana mengakibatkan kemalangan maut jalan raya yang meragut nyawa lapan orang penunggang basikal. Selepas perbicaraan penuh, Majistret memutuskan pendakwaan gagal membuktikan satu kes *prima facie*, dan perayu dibebas dan

dilepaskan tanpa dipanggil membela diri. Tidak berpuas hati dengan keputusan Majistret, Pendakwa Raya merayu ke Mahkamah Tinggi. Hakim Mahkamah Tinggi ('hakim pertama'), memutuskan pihak pendakwaan berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap perayu, mengetepikan keputusan Majistret dan memerintahkan perayu membela diri di hadapan Majistret yang sama. Di akhir kes pembelaan, Majistret memutuskan pihak pendakwaan gagal membuktikan kes mereka terhadap perayu tanpa keraguan yang munasabah dan memerintahkan agar perayu dibebas dan dilepaskan. Atas rayuan ke Mahkamah Tinggi, keputusan Majistret diketepikan dan perayu disabitkan bersalah seperti pertuduhan dan dijatuhkan hukuman, antara lain: (i) enam tahun penjara; (ii) denda RM6,000, jika gagal bayar enam bulan penjara; dan (iii) hilang kelayakan memegang lesen memandu selama tiga tahun sebaik perayu selesai menjalani hukuman penjara. Oleh itu, rayuan ini oleh perayu bahawa sabitan dan hukuman Mahkamah Tinggi tidak boleh dipertahankan atas dua alasan berikut: (i) pertuduhan adalah cacat kerana penduaan; dan (ii) tidak ada kes *prima facie*.

Diputuskan (membenarkan rayuan dan mengetepikan keputusan Mahkamah Tinggi; perayu dibebas dan dilepaskan)

Oleh Hadhariah Syed Ismail HMR menyampaikan penghakiman mahkamah:

(1) Seksyen 41(1) APJ mewujudkan tiga jenis kesalahan berbeza iaitu: (i) *limb* pertama - memandu dengan melulu; (ii) *limb* kedua - memandu laju; dan (iii) *limb* ketiga - memandu secara berbahaya. Pertuduhan terhadap perayu mengandungi dua kesalahan dalam satu pertuduhan iaitu memandu dengan melulu atau secara berbahaya, iaitu, pihak pendakwaan mengaitkan *limb* pertama dengan *limb* ketiga s. 41(1). Oleh itu, wujud penduaan yang menimbulkan kekeliruan pada pendakwaan, perayu dan mahkamah, apabila pihak pendakwaan tidak pasti kesalahan mana yang hendak dibuktikan terhadap perayu, manakala, perayu terkeliru tentang kesalahan mana satu yang perlu dijawab. Mahkamah juga tidak boleh memutuskan dengan pasti kes *prima facie* dibuktikan untuk kesalahan yang mana satu. Perayu, oleh itu, berjaya menunjukkan berlaku banyak kekeliruan pada setiap peringkat prosiding sehingga ke peringkat sabitan. Kekeliruan ini telah memprejudiskan perayu. (perenggan 14, 17, 26, 28)

(2) Hakim pertama terkhilaf dari segi undang-undang apabila memutuskan kecacatan pertuduhan boleh diperbetulkan bawah s. 422 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') sedangkan pertuduhan itu mengandungi dua kesalahan, bertentangan dengan peruntukan s. 163 KTJ. Seksyen 163 menghendaki satu pertuduhan mengandungi satu kesalahan sahaja. Penduaan dalam pertuduhan menjadikan pertuduhan itu menyalahi s. 163 KTJ, tidak sah dan tidak boleh diperbetulkan bawah s. 422 KTJ. Salah laksana keadilan

telah diakibatkan kepada perayu apabila peruntukan undang-undang tidak dipatuhi. Sabitan terhadap perayu terbatal dan tidak sah kerana dibuat atas pertuduhan yang cacat dan tidak sah. Perayu tidak tahu atas kesalahan yang mana satu beliau disabitkan. Atas alasan penduaan ini sahaja, rayuan perayu harus dibenarkan. (perenggan 37 & 41)

(3) Hakim pertama telah mengakas keputusan Majistret atas keterangan dan kredibiliti saksi dan menggantikan dapatan fakta beliau sendiri bahawa perayu memandu laju dan secara berbahaya. Pertuduhan terhadap perayu bukanlah memandu laju. Kelajuan semata-mata bukan bermakna memandu dengan merbahaya. Tidak sempat membrek apabila ternampak keadaan berbahaya juga tidak bermakna memandu secara berbahaya. Untuk pertuduhan memandu dengan melulu atau secara merbahaya, persoalan utama yang harus diputuskan oleh mahkamah ialah, sama ada risiko atau situasi berbahaya diwujudkan oleh pemandu kereta. Hakim pertama terkhilaf apabila hanya memberi tumpuan pada pemanduan perayu semata-mata tanpa mengambil kira kesemua fakta kes. Jika hakim pertama mengambil kira pengakuan SP46 bahawa situasi bahaya diwujudkan oleh kumpulan basikal lajak; bahawa basikal lajak telah menghalang laluan perayu dan kemalangan itu mustahil dapat dielakkan, sewajarnya, hakim pertama mendapati tidak ada kes *prima facie* dan tidak memerintahkan perayu membela diri. Kemalangan maut ini bukan berpunca daripada perayu. Atas alasan ini juga, rayuan perayu harus dibenarkan. (perenggan 44, 47, 50 & 51)

English *Headnotes*

The appellant was charged under s. 41(1) of the Road Transport Act 1987 ('RTA') at the Magistrate's Court for causing a fatal accident that led to the death of eight cyclists. After a full trial, the Magistrate held that the prosecution had failed to establish a *prima facie* case and discharged and acquitted the appellant without calling for her to enter defence. Dissatisfied with the decision of the Magistrate, the Public Prosecutor appealed to the High Court. The High Court Judge ('first judge') held that the prosecution had successfully established a *prima facie* case against the appellant, set aside the Magistrate's decision and ordered the appellant to enter her defence before the same Magistrate. At the end of the defence case, the Magistrate concluded that the prosecution had failed to prove their case against the appellant beyond reasonable doubt and ordered the appellant to be discharged and acquitted. On appeal to the High Court, the Magistrate's decision was set aside, the appellant was convicted as per the charge and sentenced, *inter alia*, to: (i) six years imprisonment; (ii) fine of RM6,000, in default six months imprisonment; and (iii) three-year driving ban upon completion of the appellant's prison term. Hence, this appeal by the appellant that the conviction and sentence of the High Court could not stand on these two grounds: (i) the charge was defective for duplicity; and (ii) there was no *prima facie* case.

Held (allowing appeal and setting aside the decision of the High Court; acquitting and discharging appellant)
Per Hadhariah Syed Ismail JCA delivering the judgment of the court:

(1) Section 41(1) of the RTA creates three types of distinct offences, *ie*: (i) the first limb – driving a motor vehicle recklessly; (ii) the second limb – driving at a high speed; and (iii) the third limb – driving in a manner dangerous to the public. The charge against the appellant contained two offences, *ie*, driving recklessly or dangerously, in that, the prosecution joined the first limb to the third limb of s. 41(1). Therefore, there was a duplicity of charges which caused confusion to the prosecution, the appellant and the courts, when the prosecution was unsure which offence that need to be established against the appellant, whereas the appellant was confused as to which offence that she had to answer to. The courts also could not decide with certainty for which offence had a *prima facie* case been established. Hence, the appellant had successfully shown that there were multiple confusions at every stage of the proceedings up to the conviction. The confusions caused prejudice to the appellant.

(2) The first judge erred in law in concluding that the irregularity in the charge could be cured under s. 422 of the Criminal Procedure Code ('CPC') when the charge carried two offences, in contravention of the provision of s. 163 of the CPC. Section 163 requires that a charge should only contain one offence. The duplicity in the charge rendered the charge contrary to s. 163 of the CPC, void and could not be cured under s. 422 of the CPC. Miscarriage of justice was caused to the appellant when the provisions of law were not complied with. The conviction against the appellant was rendered null and void as it was made on a charge which was defective and illegal. The appellant did not know under which offence had she been convicted. On this ground of duplicity alone, the appellant's appeal was allowed.

(3) The first judge reversed the Magistrate's decision on the witnesses' evidence and credibility and substituted it with Her Ladyship's own facts that the appellant drove at a high speed and dangerously. The charge against the appellant was not for speed driving. Speed alone does not mean that a person is driving dangerously. Not having time to brake immediately upon being confronted by a dangerous situation also does not mean that the person is driving dangerously. For reckless or dangerous driving, the main question for the court's consideration was whether the risk or dangerous situation was created by the driver of the car. The first judge erred when Her Ladyship had focussed only on the manner in which the appellant was driving without taking into account all the facts of the case. Had the first judge taken into account SP46's admission that the dangerous situation was created by the group of

cyclists of the modified speed bicycles; that the modified speed bicycles were blocking the appellant's way and it was impossible to avoid the accident, the first judge would have accordingly found that there was no *prima facie* case and would not have ordered the appellant to enter her defence. The fatal accident was not caused by the appellant. On this ground also, the appellant's appeal ought to be allowed.

Kes-kes yang dirujuk:
Cantona Lim Xiang Kim v. PP [2020] 1 CLJ 63 CA ***(dibezakan)***
Lim Kheak Teong v. PP [1984] 2 CLJ 219; [1984] 1 CLJ (Rep) 207 FC ***(dirujuk)***
Mohd Haikal Mohd Khatib Saddaly & Ors v. PP [2011] 5 CLJ 369 CA ***(dibezakan)***
Ng Beng Kok v. PP [2017] 7 CLJ 157 CA ***(dirujuk)***
Poleon Ajan v. PP [2010] 10 CLJ 420 HC ***(dirujuk)***
Ravindran Ramasamy v. PP [2015] 3 CLJ 421 FC ***(dirujuk)***
Sheo Swarup v. King Emperor AIR 1934 PC 227 ***(dirujuk)***
Wee Hui Hoo v. PP [1985] 1 LNS 6 HC ***(dirujuk)***
Yap Liow Swee v. PP [1937] 1 LNS 93 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Criminal Procedure Code, ss. 163, 422
Firearms (Increased Penalties) Act 1971, s. 3A
Penal Code, s. 34
Road Transport Act 1987, s. 41(1)

Bagi pihak perayu - Hisyam Teh Poh Teik, Harvinderjit Singh Sidhu, Muhammad Faizal Mokhtar, Yasmeen Soh Sha-Nisse, Guok Ngek Seong, Peter Siew, Farhad Read, Dennis Chong Chin Vei, Harvinder Singh Sidhu, Shantiny Ng Ya Ting & Lim Wei Ling; T/n Balarajah & Co
Bagi pihak responden - Tengku Amir Zaki Tengku Abdul Rahman, Muhammad Syafiq Mohd Ghazali & Amril Johari; Jabatan Peguam Negara
Amicus Curiae - Ravinder Singh Dhalliwal

[Nota Pengarang: Untuk kes Mahkamah Tinggi, sila lihat PP lwn. Sam Ke Ting [2022] 8 CLJ 982 (ditolak).]

Dilaporkan oleh S Barathi

PENGHAKIMAN

Hadhariah Syed Ismail HMR:

Pengenalan

[1] Perayu, Sam Ke Ting telah dihadapkan dengan satu pertuduhan di bawah s. 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 di Mahkamah Majistret Johor Bahru kerana mengakibatkan kemalangan maut jalan raya yang meragut nyawa lapan orang penunggang basikal. Perayu minta dibicarakan.

[2] Selepas satu perbicaraan penuh dengan 46 orang saksi pendakwaan dipanggil memberi keterangan, pada 28 Oktober 2019, Majistret yang bijaksana memutuskan pendakwaan gagal membuktikan suatu kes *prima facie*. Perayu dibebas dan dilepaskan tanpa dipanggil membela diri.

[3] Tidak puas hati dengan keputusan Majistret, Pendakwa Raya telah merayu ke Mahkamah Tinggi.

[4] Pada 18 Februari 2021, Hakim Mahkamah Tinggi Johor Bahru (hakim pertama) memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan suatu kes *prima facie* terhadap perayu dan mengetepikan keputusan Majistret bertarikh 28 Oktober 2019. Seterusnya, perayu diperintahkan membela diri di hadapan Majistret yang sama.

[5] Di Mahkamah Majistret, perayu memilih untuk membela diri dengan memberi keterangan tidak bersumpah bertulis (eksh. D215). Di akhir kes pembelaan, pada 10 Oktober 2021, Majistret memutuskan pendakwaan gagal membuktikan kes mereka terhadap perayu tanpa keraguan yang munasabah. Sekali lagi, Majistret memerintahkan perayu dibebas dan dilepaskan.

[6] Terkilan dengan keputusan Majistret, Pendakwa Raya merayu ke Mahkamah Tinggi.

[7] Pada 13 April 2022, Hakim Mahkamah Tinggi Johor Bahru (hakim kedua) mengetepikan keputusan Majistret bertarikh 10 Oktober 2021 dan mensabitkan perayu bersalah seperti pertuduhan.

[8] Perayu dikenakan hukuman berikut:

(i) enam tahun penjara dari tarikh sabitan 13 April 2022;

(ii) denda RM6,000 jika gagal bayar enam bulan penjara;

(iii) hilang kelayakan memegang lesen memandu selama tiga tahun sebaik perayu selesai menjalani hukuman penjara;

(iv) butiran sabitan kesalahan ini dicatat di dalam lesen memandu perayu; dan

(v) lesen memandu perayu hendaklah diserahkan oleh perayu pada atau sebelum 14 April 2022 kepada mahkamah untuk tindakan selanjutnya.

[9] Terkilan dengan keputusan Mahkamah Tinggi, perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman.

[10] Pada 18 April 2022, Mahkamah Rayuan memberikan kebenaran merayu kepada perayu.

[11] Kes perayu ialah sabitan dan hukuman yang dikenakan oleh Mahkamah Tinggi tidak boleh dipertahankan (unsustainable) atas dua alasan berikut:

(i) pertuduhan adalah cacat kerana penduaan (duplicity); dan

(ii) tidak ada kes *prima facie*.

[12] Rayuan perayu didengar oleh kami pada 31 Mac 2023 dan 11 April 2023. Pada 11 April 2023, secara sebulat suara, mahkamah ini membenarkan rayuan perayu dan mengetepikan keputusan Mahkamah Tinggi bertarikh 13 April 2022. Perintah Mahkamah Tinggi digantikan dengan perintah perayu dibebas dan dilepaskan.

Pertuduhan

Bahawa kamu pada 18 Februari 2017 jam lebih kurang 0320 hrs di Jalan Lingkaran Dalam di dalam Daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor, sebagai pemandu motokar JQB 9984 telah memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau dengan cara berbahaya setelah mengambil kira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut) sehingga menyebabkan kematian ke atas penunggang basikal:

(i) Mohamad Azrie Danish bin Zulkefli;

(ii) Muhamad Shahrul Izzwan bin Azzuraimee;

(iii) Muhammad Firdaus Danish bin Mohd Azhan;

(iv) Fauzan bin Halmijan;

(v) Mohamad Azhar bin Amir;

(vi) Muhammad Harith Iskandar bin Abdullah;

(vii) Muhammad Shahrul Nizam bin Maruddin; dan

(viii) Haizad bin Kasrin.

Oleh yang demikian itu, kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah s. 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 dan boleh dihukum di bawah seksyen yang sama.

Penduaan (Duplicity)

[13] Seksyen 41(1) APJ 1987 di bawah mana perayu disabitkan memperuntukkan:

Any person who, by the driving of a motor vehicle on a road recklessly or at a speed or in a manner which having regard to all circumstances (including the nature, condition and size of the road, and the amount of traffic which is or might be expected to be on the road) is dangerous to the public, causes the death of any person shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with imprisonment for a term of not less than two years and not more than ten years and to a fine not less than five thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit.

[14] Mahkamah Rayuan dalam kes *Ng Beng Kok v. PP* [2017] 7 CLJ 157 telah memutuskan bahawa s. 41(1) APJ 1987 mewujudkan tiga jenis kesalahan yang berbeza iaitu:

(i) limb pertama - driving a motor vehicle recklessly (memandu dengan melulu);

A (ii) limb kedua - driving at a speed (memandu laju); dan

(iii) limb ketiga - driving in a manner dangerous to the public (memandu secara berbahaya).

[15] Tafsiran yang serupa diterima pakai dalam kes-kes berikut: *Poleon*
B *Ajan v. PP* [2010] 10 CLJ 420; *Wee Hui Hoo v. PP* [1985] 1 LNS 6; [1987] 1 MLJ 498; dan *Yap Liow Swee v. PP* [1937] 1 LNS 93; [1937] 1 MLJ 225.

[16] Dikatakan tiga kesalahan yang berbeza kerana inti pati bagi setiap satu daripada tiga kesalahan tersebut adalah tidak sama.

C **[17]** Dalam kes ini, pertuduhan terhadap perayu mengandungi dua kesalahan dalam satu pertuduhan iaitu memandu dengan melulu atau secara berbahaya. Pendakwaan mengaitkan limb pertama dengan limb ketiga s. 41(1).

[18] Pada masa rayuan ini didengar pada 11 April 2023, Timbalan
D Pendakwa Raya (TPR) mengakui (concede) ada duplicity dalam pertuduhan.

[19] Peguam perayu menghujahkan duplicity dalam pertuduhan menjadikan pertuduhan cacat, tidak boleh diperbetulkan di bawah s. 422 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) dan tidak sah. TPR pula berhujah bahawa duplicity adalah semata-mata satu luar aturan (irregularity) yang boleh
E diperbetulkan di bawah s. 422 KTJ.

[20] Untuk mengetepikan sabitan dan hukuman, perayu haruslah menunjukkan bahawa duplicity telah memberi dua kesan berikut:

(i) perayu telah dikelirukan; dan

F (ii) salah laksana keadilan (miscarriage of justice) telah diakibatkan kepada perayu.

[21] Mengupas isu kekeliruan, peguam perayu membawa perhatian mahkamah kepada hujahan pihak-pihak semasa prosiding di Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi. Di akhir kes pendakwaan di Mahkamah
G Majistret, TPR menghujahkan kesalahan memandu secara melulu (perenggan 5 ms. 2846 hingga 2859 RR Jilid 6). Di hadapan Hakim Mahkamah Tinggi (hakim pertama), TPR menghujahkan kesalahan memandu secara berbahaya. Saya petik hujahan tersebut yang terdapat di ms. 67 RR Jilid 1:

H > Saya pergi kepada isu pokok iaitu sama ada responden ini telah pun menimbulkan atau mencipta situasi berbahaya dengan pemanduan sama ada melulu atau merbahaya seperti dalam skop seksyen 41. Sama ada responden memandu secara berbahaya sehingga menyebabkan kematian.

[22] Berikutan daripada hujahan TPR itu, hakim pertama menyatakan
I pendakwaan bergantung kepada limb ketiga s. 41(1) iaitu memandu secara berbahaya (sila rujuk perenggan 49 alasan penghakiman hakim pertama di

ms. 32 RR Jilid 1). Walaupun nampaknya hakim pertama mengatakan pendakwaan telah memilih kesalahan memandu secara berbahaya, tetapi akhirnya hakim pertama memutuskan kes *prima facie* telah dibuktikan bagi kesalahan memandu dengan melulu atau secara berbahaya seperti pertuduhan.

[23] Hakim kedua juga mensabitkan perayu seperti pertuduhan.

[24] Sementara itu, di Mahkamah Majistret, baik di peringkat pendakwaan mahupun di peringkat pembelaan, perayu membuat hujahan untuk dua kesalahan secara berasingan. Perayu dibebankan untuk membela diri kepada dua kesalahan yang berbeza pada masa yang sama.

[25] Jika di Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi, pendakwaan mengakui memandu dengan melulu atau secara berbahaya adalah dua kesalahan yang berbeza, pendakwaan telah mengubah pendirian mereka di peringkat Mahkamah Rayuan. Dalam hujahan bertulis menentang rayuan perayu, TPR menghujahkan "driving was indivisible act yang mana memandu melulu merangkumi pemanduan berbahaya" (rujuk perenggan 9 hujahan responden di lampiran 30).

[26] Membaca hujahan pihak-pihak dan alasan penghakiman Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi, kami mendapati duplicity telah menimbulkan kekeliruan kepada pendakwaan, perayu dan mahkamah. Kekeliruan kepada pendakwaan ialah mereka tidak pasti kesalahan yang mana hendak dibuktikan terhadap perayu. Perayu juga terkeliru kesalahan yang mana satu perlu dijawab. Mahkamah juga tidak boleh putuskan dengan pasti kes *prima facie* telah dibuktikan untuk kesalahan yang mana satu.

[27] Untuk menjelaskan kekeliruan ini, pada masa rayuan ini didengar iaitu pada 11 April 2023, TPR telah ditanya apakah kesalahan yang dihadapkan kepada perayu. Jawapan TPR ialah memandu dengan melulu. Apabila ditanya lagi, sabitan terhadap perayu adalah untuk kesalahan yang mana satu, jawapan TPR ialah seperti pertuduhan. Bermakna sabitan bukanlah untuk kesalahan memandu dengan melulu.

[28] Daripada naratif ringkas di atas, kami mendapati perayu telah berjaya menunjukkan berlaku banyak kekeliruan pada setiap peringkat prosiding sehingga ke peringkat sabitan. Kekeliruan ini telah memprejudiskan perayu.

[29] Beralih kepada kesan kedua iaitu salah laksana keadilan. Ciri utama yang dilihat ialah:

(i) pertuduhan telah melanggar peruntukan s. 163 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) yang menghendaki satu pertuduhan hendaklah mengandungi satu kesalahan sahaja;

(ii) pertuduhan yang cacat kerana duplicity tidak boleh diperbetulkan di bawah s. 422 KTJ; dan

(iii) sabitan atas pertuduhan yang cacat tidak boleh dipertahankan kerana pertuduhan tidak sah.

[30] Seksyen 163 Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

> 163. Separate charges for distinct offences
>
> For every distinct offence of which any person is accused there shall be a separate charge, and every charge shall be tried separately, except in the cases mentioned in sections 164, 165, 166 and 170.

[31] Seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

> **422. Irregularities not to vitiate proceedings**
>
> Subject to the provisions contained in this Chapter, no finding, sentence or order passed or made by a Court of competent jurisdiction shall be reversed or altered on account of:
>
> (a) any error, omission or irregularity in the complaint, sanction, consent, summons, warrant, charge, judgment or other proceeding before or during trial or in any inquiry or other proceeding under this Code;
>
> (b) the want of any sanction; or
>
> (c) the improper admission or rejection of any evidence,
>
> unless such error, omission, irregularity, want or improper admission or rejection of evidence has occasioned a failure of justice.

[32] Untuk menyokong point salah laksana keadilan telah berlaku terhadap perayu, peguam perayu telah merujukkan kami kepada beberapa kes berikut. Dalam kes *Yap Liow Swee v. PP* [1937] 1 LNS 93; [1937] 1 MLJ 225, perayu disabitkan dengan pertuduhan memandu dengan melulu atau cuai. Dalam menjawab isu sama ada duplicity dalam pertuduhan adalah semata-mata ketidakaturan (mere irregularity) atau kepenyalahan undang-undang (illegality), Terrell Ag CJ menyatakan di ms. 226:

> But in a case like the present, the prosecution do not set out to prove both recklessness and negligence but merely one or the other. Accordingly, the accused is embarrassed in his plea and if he is convicted he is left in doubt as to the offence of which he has been convicted. I have no doubt therefore that duplicity of his kind is an illegality, ...

Di ms. 226 kes yang sama, Cussen J menyatakan:

> It is impossible to make a simple plea of "guilty" to the charge in this case; and that shows clearly that the charge is bad-it is an illegal charge because it contains two distinct offences contrary to the provisions of section 163 of the Criminal Procedure Code. A charge must contain one offence and no more.

Seterusnya, di ms. 227 kes itu, Cussen J menyatakan: A

> Finally, I do not consider that this is an irregularity curable under section 422 of the CPC ... This is not such an error, omission or irregularity. It is a contravention of an express provision of the Code *ie*, section 163; it is a matter of substance and not of form; it creates uncertainty and embarrassment; it is a charge to which it is impossible to make a simple plea; it is an illegality. B

[33] Dalam kes *Yap Liow Swee*, sabitan terhadap perayu diketepikan kerana pertuduhan menyalahi undang-undang (illegal).

[34] Dalam kes *Wee Hui Hoo v. PP* [1985] 1 LNS 6; [1987] 1 MLJ 498, perayu disabitkan dengan pertuduhan memandu dengan melulu atau secara berbahaya. Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman. Isu di hadapan mahkamah ialah sama ada duplicity dalam pertuduhan telah mengakibatkan kegagalan peradilan (failure of justice). Chong Siew Fai J memutuskan kegagalan peradilan telah berlaku kerana perayu disabitkan bukan untuk satu dari dua kesalahan alternatif, tetapi atas pertuduhan yang cacat. Oleh itu, sabitan diketepikan. C D

[35] Isu duplicity dalam pertuduhan berlaku dalam kes *Ravindran Ramasamy v. PP* [2015] 3 CLJ 421; [2015] 6 MLJ 509. Dalam kes itu, perayu telah disabitkan dengan pertuduhan di bawah s. 3A Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 (FIPA) yang dibaca bersama s. 34 Kanun Keseksaan. Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman atas alasan duplicity dan salah laksana keadilan. Dalam mengetepikan sabitan terhadap perayu, Mahkamah Persekutuan memutuskan: E

> Di bawah FIPA, seseorang pesalah tidak boleh menjadi kedua-dua pesalah utama dan rakan sejenayah pada masa yang sama. Pertuduhan menerangkan dua kesalahan, satu di bawah s. 3 dan satu lagi di bawah s. 3A. Ini bertentangan dengan s. 163 Kanun Tatacara Jenayah dan cacat kerana kependuaan. Pertuduhan tidak diketahui di bawah undang-undang (unknown in law). Pertuduhan yang cacat tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun yang sama kerana perayu telah dikelirukan dan berlaku kegagalan peradilan. Sabitan menjadi terbatal (nullity) dan diketepikan. F G

[36] Pada peringkat ini, perhatian kami dibawa kepada perenggan 47 hingga 50 alasan penghakiman hakim pertama mengenai duplicity di mana hakim pertama menyatakan: H

> [47] Mahkamah ini juga membuat pemerhatian berhubung pertuduhan yang dikemukakan terhadap responden. Pertuduhan tersebut menyebut "... sebagai pemandu motokar JQB 9984 telah memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau cara berbahaya setelah mengambil kira tentang segala hal keadaan jalan termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut). I

A [48] Kes *Ng Beng Kok v. PP* [2017] 7 CLJ 157 ada menyebut bahawa:

> [36] In our view, there is no rhyme nor reason to say that "speed" and/or "reckless" cannot be considered as one of the circumstances or elements in determining the offence of "dangerous driving" under the third limb of s. 41(1) of the RTA because "speeding" or "recklessness" constitutes manner of driving.

B

> [49] Dalam rayuan ini, pihak perayu bergantung kepada limb ketiga, yakni memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau cara berbahaya setelah mengambil kira tentang segala hal keadaan jalan termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut.

C

> [50] Walaupun ia mempunyai kesilapan atau peninggalan, perkara ini boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah. Mahkamah merujuk kepada kes Mahkamah Rayuan *Cantona Lim Xiang Kim v. PP* [2020] 1 CLJ 63.

D **[37]** Kami mendapati hakim pertama telah terkhilaf dari segi undang-undang apabila memutuskan kecacatan pertuduhan boleh diperbetulkan di bawah s. 422 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) sedangkan pertuduhan itu mengandungi dua kesalahan, bertentangan dengan peruntukan s. 163 Kanun Tatacara Jenayah. Seksyen 163 menghendaki satu pertuduhan mengandungi satu kesalahan sahaja. Kes-kes yang dirujuk sebelum ini telah mengesahkan bila s. 163 tidak dipatuhi, kecacatan tidak boleh diperbetulkan di bawah s. 422 KTJ.

E

[38] Seterusnya, kami juga mendapati hakim pertama telah terkhilaf apabila bergantung kepada kes *Cantona Lim Xiang Kim v. PP* [2020] 1 CLJ 63 kerana dalam kes tersebut pertuduhan terhadap perayu mengandungi satu kesalahan sahaja iaitu memandu secara berbahaya di bawah limb ketiga s. 41(1). Tidak ada isu duplicity dalam kes tersebut. Oleh itu, kes *Cantona Lim* tidak terpakai di sini.

F

[39] Timbalan Pendakwa Raya (TPR) pula bergantung kepada kes *Mohd Haikal Mohd Khatib Saddaly & Ors v. PP* [2011] 5 CLJ 369 untuk menyokong hujahan bahawa kecacatan pertuduhan boleh diperbetulkan di bawah s. 422 KTJ.

G

[40] Kami mendapati kes *Mohd Haikal* tidak terpakai dalam kes di hadapan kami kerana dalam kes itu, perayu hanya dikenakan satu kesalahan dalam satu pertuduhan. Bukannya kes duplicity.

H

[41] Menerima pakai kes-kes yang dirujuk oleh peguam perayu, kami mendapati ada merit dalam isu duplicity. Duplicity dalam pertuduhan menjadikan pertuduhan itu menyalahi s. 163 KTJ, tidak sah dan tidak boleh diperbetulkan di bawah s. 422 Kanun yang sama. Salah laksana keadilan telah diakibatkan kepada perayu bila peruntukan undang-undang tidak

I

dipatuhi. Sabitan terhadap perayu juga terbatal kerana dibuat atas pertuduhan yang cacat dan tidak sah. Perayu tidak tahu atas kesalahan yang mana satu beliau disabitkan. Sabitan tidak sah dan terbatal. Atas alasan duplicity ini sahaja, rayuan perayu harus dibenarkan.

Prima Facie

[42] Prinsip undang-undang yang terpakai untuk campur tangan Mahkamah Tinggi yang menjalankan kuasa rayuan terhadap perintah pembebasan (acquittal) dinyatakan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Lim Kheak Teong v. PP* [1984] 2 CLJ 219; [1984] 1 CLJ (Rep) 207; [1985] 1 MLJ 38. Dalam kes itu, Mahkamah Persekutuan merujuk kepada keputusan Privy Council dalam kes *Sheo Swarup v. King Emperor* AIR 1934 PC 227:

> With respect, what Lord Russell of Killowen said in Sheo Swarup was that although no limitations would be placed on the power of the appellate court, in exercising the power conferred, 'the High Court should and will always give proper weight and consideration to such matters' as:
>
> (1) the views of the trial judge on the credibility of witnesses;
>
> (2) the presumption of innocence in favour of the accused;
>
> (3) the right of the accused to the benefit of any doubt; and
>
> (4) the slowness of an appellate court in disturbing a finding of fact arrived at by a Judge who had the advantage of seeing the witness.

[43] Dalam nada yang sama, Mahkamah Rayuan dalam kes *Cantona Lim Xiang Kim v. PP* [2020] 1 CLJ 63; [2020] 1 MLJ 544 menyatakan:

> Appellate Court would only intervene if it is convinced that there was no judicial appreciation by the trier of fact of the evidence adduced at the trial and that the trial court was shown to be plainly wrong in arriving at its decision.

[44] Dalam kes ini, Hakim Mahkamah Tinggi (hakim pertama) telah mengakas (reversed) konklusi Majistret atas keterangan dan kredibiliti saksi dan menggantikan dapatan faktanya sendiri bahawa perayu memandu laju dan secara berbahaya.

[45] Di perenggan [41] alasan penghakiman beliau, hakim pertama menyatakan:

> [41] Berdasarkan keterangan saksi-saksi, mahkamah mendapati responden memandu dengan keadaan laju dan berbahaya terutama sekali pada waktu 3.00 pagi.

[46] Kompelin perayu ialah hakim pertama telah terkhilaf bila mengatakan perayu memandu laju dan secara berbahaya kerana hakim pertama hanya membuat rujukan samar kepada keterangan saksi-saksi tanpa memberikan perincian keterangan saksi yang mana satu; dan hakim pertama tidak memberikan pertimbangan yang sewajarnya kepada alasan penghakiman Majistret.

[47] Kami bersetuju dengan perayu. Pertuduhan terhadap perayu bukanlah memandu laju. Kelajuan semata-mata bukan bermakna memandu dengan berbahaya. Tidak sempat membrek apabila nampak keadaan bahaya juga tidak bermakna memandu secara berbahaya. Kesemua fakta kes mesti diteliti. Bagi pertuduhan memandu melulu atau secara berbahaya, persoalan utama yang harus diputuskan oleh mahkamah ialah sama ada risiko atau situasi bahaya diwujudkan oleh pemandu kereta.

[48] Dalam kes ini, kami mendapati Majistret bukan sahaja memahami, menghalusi dan mempertimbangkan semua keterangan saksi serta keterangan senyap, malah beliau juga mengguna pakai prinsip undang-undang yang betul mengenai beban pembuktian atas pendakwaan semasa membuat penilaian maksima keterangan di akhir kes pendakwaan.

[49] Secara khususnya, Majistret dengan betulnya memutuskan:

(i) apabila ada dua inferens mengenai kelajuan kereta perayu, inferens yang memihak kepada perayu iaitu perayu memandu di bawah had laju 50km sejam yang harus dipilih.

(ii) situasi berbahaya bukan diwujudkan oleh perayu berasaskan keterangan pegawai penyiasat (SP46) bahawa perayu memandu di laluan beliau yang sah; perayu tidak memasuki jalan bertentangan, tidak memotong kenderaan, tidak memandu melawan arus trafik dan tidak terbabas. Cara pemanduan perayu tidak wujudkan keadaan berbahaya kepada pengguna jalan raya yang boleh menyebabkan risiko kematian kepada orang lain yang menggunakan jalan tersebut.

(iii) laluan perayu mendaki bukit, berselekoh dan gelap. Perayu tidak boleh nampak kumpulan basikal lajak di sebalik bukit. Perayu tidak mungkin dapat menjangkakan kehadiran kumpulan basikal lajak yang berada di sebalik bukit pada jam tiga pagi.

(iv) kumpulan basikal lajak (30 hingga 40 basikal) merentangi dan menghalang laluan perayu.

(v) pegawai penyiasat kes (SP46) mengakui bahawa situasi berbahaya dicipta oleh kumpulan basikal lajak yang berkumpul di atas jalan tar. Penunggang basikal mesti dianggap tahu dan mengambil risiko mengundang padah sendiri kerana jalan raya itu bukan tempat untuk berkumpul ramai-ramai untuk lumba basikal.

(vi) kewujudan kumpulan basikal yang menutupi hampir keseluruhan laluan perayu menjadikan kemalangan ini mustahil dapat dielakkan kecuali kereta terbang melepasi halangan.

[50] Kesimpulan yang boleh dibuat ialah hakim pertama telah terkhilaf bila hanya memberi tumpuan kepada pemanduan perayu semata-mata tanpa mengambil kira kesemua fakta kes. Jika hakim pertama mengambil kira

pengakuan SP46 bahawa situasi berbahaya diwujudkan oleh kumpulan basikal lajak; bahawa basikal lajak telah menghalang laluan perayu dan kemalangan itu mustahil dapat dielakkan, sewajarnya, hakim pertama mendapati tidak ada kes *prima facie* dan tidak memerintahkan perayu membela diri. Seperti siang mengikuti malam, kami mendapati hakim pertama telah terkhilaf bila mengakaskan keputusan Majistret di akhir kes pendakwaan. Atas alasan ini juga, rayuan perayu harus dibenarkan.

Keputusan Kami

[51] Kami bersimpati dengan keluarga lapan penunggang basikal yang meninggal dunia. Walaupun kes kemalangan maut ini mendapat liputan media yang luas, setiap kes harus diputuskan mengikut lunas undang-undang. Untuk kes ini, sabitan terhadap perayu adalah tidak selamat kerana dibuat atas pertuduhan yang cacat, menyalahi undang-undang dan tidak sah. Selebihnya, kemalangan maut ini bukan berpunca daripada perayu. Oleh itu, kami sebulat suara mengetepikan keputusan Mahkamah Tinggi bertarikh 13 April 2022. Perayu dibebas dan dilepaskan.